

Het tweede lid van dat artikel wordt gelezen als volgt:

„2. Machtiging, door Ons verstrekt krachtens artikel 5 van de Drankwet (*Staatsblad* 1904, n°. 235) en toestemming door Ons of door Gedeputeerde Staten gegeven krachtens artikel 10 van evengenoemde wet worden geacht door Onzen Minister te zijn verstrekt of gegeven onderscheidenlijk krachtens de artikelen 8 en 14 van deze wet.”

18. 2.

TOELICHTING TOT DE NADERE NOTA VAN WIJZIGINGEN.

Zoals de Regeering in de Memorie van Antwoord betreffende Hoofdstuk I van de Staatsbegroting voor 1930 mededeelde, wenscht zij het ontwerp-Drankwet te handhaven, evenwel met eenige wijzigingen. Tijdige behandeling van het ontwerp is te meer gewenscht, omdat het overgangsbepalingen behelst in verband met de vergunningen van rechtspersonen, voor welke 1 Mei 1930 een fatale dag is en het overigens zeer noodige wijzigingen van de wet bevat.

Op een drietal hoofdpunten van het wetsontwerp heeft de ondergeteekende zich nader beraden. Die punten zijn: 1. de plaatselijke keuze; 2. de verkoop van zwak-alcoholische dranken per flesch in winkels, waarin ook in andere artikelen nering gedreven wordt; 3. de vennootschapsvergunningen. Aan een bespreking van de aangebrachte wijzigingen ga een uiteenzetting van meening over die drie punten vooraf.

I. Het voorstel tot invoering van plaatselijke keuze bij stemming van de burgers wordt teruggenomen. Terugneming uit dit ontwerp lijkt geraden om spoedig een zuivere behandeling van en stemming over het ontwerp te verkrijgen. Zoodanig voorstel ware in elk geval beter bij afzonderlijk wetsontwerp te doen. Inmiddels is ondergeteekende vooralsnog niet bereid daartoe over te gaan.

Deze wijziging is vervat in de punten 1—4 van de Nadere Nota van Wijzigingen.

II. De verkoop van wijn en bier in gesloten flesschen in allerlei winkels is een veel verbreide praktijk geworden, die wel is waar onder zekere omstandigheden een schaduwzijde kan hebben, maar die op zich zelve toch niet van dien aard is, dat een verbod, waardoor gevestigde belangen van veel middenstanders geschaad zouden worden, gerechtvaardigd moet worden geacht. Een verbod heeft bovendien het, naar de meening van den ondergeteekende, niet te onderschatten bezwaar, dat men daardoor naar vergunningszaken moet gaan om zich een drank te verschaffen, die op zich zelf een niet-gevaarlijk genotmiddel is. Neemt de ondergeteekende op deze gronden in punt 18 van de Nadere Nota van Wijzigingen het verbod uit het ontwerp terug, daarnaast moeten waarborgen tegen misbruik staan. Naar zijne meening worden die voldoende gegeven in punt 28 door de aanvulling van 7°. in art. 56 (verbod den drank anders dan in gesloten flesschen, kannen, kruiken of vaten aanwezig te hebben of te verstrekken of het gebruiken er van toe te laten) en door het nieuwe tweede lid van art. 36 (vervallen van de vrijstelling van het vereischte van een verlof A, indien binnen twee jaren een tweede veroordeeling wegens overtreding van het verbod volgt).

III. Met betrekking tot de vennootschapsvergunningen merkt de ondergeteekende het volgende op.

Art. 74 (oud) van het ontwerp acht hij in beginsel juist en billijk. Hij meent evenwel, dat iets verder kan worden gegaan en dat kan worden toegelaten, dat voor restaurants en dergelijke inrichtingen een vennootschapsvergunning geldt, omdat in den regel dan de geldelijke kracht om de inrichting op een zeker peil te brengen en te houden aanwezig zal zijn.

Bij algemeenen maatregel van bestuur zullen evenwel normen voor dergelijke inrichtingen gesteld moeten worden en de Minister zal moeten beoordeelen, of de inrichting aan die eischen voldoet. Zie punt 14 van de Nadere Nota van Wijzigingen.

Deze beschouwingen gelden zoowel voor vergunningen als voor verloven A.

De hierboven ontwikkelde gedachte is belichaamd in punt 5, 7 in verband met punt 14, punt 22 en punt 30 van de Nadere Nota van Wijzigingen. De regeling van art. 12 (punt 7) zal slechts één vergunning voor één rechtspersoon toelaten. Art. 73, dat strekt om rechten, die de wetgever wil erkennen, in stand te houden, laat voortbestaan, dat één rechtspersoon meer dan één vergunning heeft. Meer vergunningen dan zij thans heeft zal zij niet kunnen verkrijgen.

Herroept de Minister zijn oordeel over de inrichting, dan zal, wat art. 12 betreft, intrekking van de vergunning op grond van art. 29, 1°, lid, 1°, b, moeten volgen. Ten aanzien van de vergunningen, die onder de werking van art. 73 (oud 74) vallen, voorziet dat artikel in het geval door overschrijving op een natuurlijk persoon binnen drie maanden toe te laten. Bij gebreke daarvan moet de vergunning vervallen.

In het laatste lid van art. 73 (oud 74) is bepaald, dat de vennootschapsvergunningen, die krachtens dat artikel blijven voortbestaan (voor inrichtingen van maatschappelijk verkeer) of worden overgeschreven op een natuurlijk persoon, worden geacht te zijn verleend na 1 Mei 1904. Dit is billijk, omdat, zonder nadere voorziening, die vergunningen 1 Mei 1930 zouden zijn vervallen.

Ten slotte wordt — om des tijds wille — in art. 73 (oud 74) de termijn van 1 Mei 1930 veranderd in 1 Mei 1931.

Voor zoover dat na het bovenstaande nog noodig is, worden hieronder de wijzigingen afzonderlijk toegelicht.

6. Het is voorgekomen, dat in een wijk, waar burgemeester en wethouders nieuwe vergunningen niet mochten verleen, een vergunning met toepassing van art. 25 van de wet van een kleine inrichting werd overgebracht naar een groote, die men in verband met de omstandigheden liever van sterken drank vrij had gehouden. Het doel van de gemeentelijke verordening werd alzoo ten deele vrijdeld. De aanvulling van art. 10 voorziet hierin. Hetzelfde geldt voor verbouwing (punt 13).

10, 11, 12, 16, 17, 20, 21. Deze wijzigingen zijn zuiver formeele.

14. Deze wijziging strekt om een objectieven maatstaf te geven ter bevordering van de rechtszekerheid. De inhoud van den maatregel van bestuur zal niet anders zijn dan een vastlegging van de bestaande praktijk.

15. Zie bij punt 6.

25. Zie bij punt 6.

28. De wijziging van 7°. in art. 56 en het nieuwe lid van dat artikel is hierboven toegelicht onder II.

De aanvulling van 9°. van dat artikel heeft ten doel het voor logeergasten in een hotel mogelijk te maken, aan gasten, die zij in het hotel ontvangen, drank aan te bieden.

*De Minister van Arbeid,
Handel en Nijverheid,*

T. J. VERSCHUUR.